

BENET ANDREU I PONS 1803-1881

El 3 d'abril del 1803 neix a Maó Benet Andreu i Pons. L'acta baptismal recull les següents dades: “Dia tres Abril de mil vuyt cent tres jo abaix firmat vicari de la Parroquia de Maho he Baptizat un fill illegitim de Francesch Andreu y de Margarita Pons conjuges. fonch son Nom Banet, Andreu, los padrins Banet Pons y Margarita Andreu tots de esta parroquia, nat al matex die circa la una de la tarda. Francesch Subirats prevere y Vicari .”¹

Ja de molt jove sent una gran passió per la música; però, a la vegada, se li desperta la vocació sacerdotal, de tal manera que comparteix els estudis de Teologia Dogmàtica i Moral amb els de Composició i Piano.

L'any 1816 obté un benefici a la parròquia de Santa Maria de Maó i el 1822, quan encara no té vint anys, és nomenat organista de la mateixa parròquia i mestre de l'Escola Municipal de Cant. L'any 1826, quatre abans de ser ordenat sacerdot, és nomenat mestre de capella. És un capellà exemplar, però, sobretot, dedica la seva vida a la composició —tant de música sacra, com de música profana—, a la interpretació i a l'ensenyança de l'art musical.

Plasma les seves grans nocions en aquesta matèria en una sèrie d'obres didàctiques, destinades als seus deixebles: *Elementos de composición musical*, *El canto llano simplificado* o *Método seguro para aprender bien la música y el canto dedicado a la juventud menorquina*. Totes deixen ben patents els grans coneixements tècnics i pedagògics de Benet Andreu.

Entre la seva fructífera producció musical d'inspiració religiosa, podem destacar diverses misses —tant de glòria, com de rèquiem—, algunes per a gran orquestra, altres per a cant i orgue; un magistral *Miserere*; uns *Improperis* per a l'Ofici de Divendres Sant; una col·lecció de *Lamentacions* per a Setmana Santa; un *Rosari en do major*, i uns *Goigs a la Immaculada Concepció*. Totes les composicions que estrena Benet Andreu són mereixedores d'elogis de les persones assistents, així com de cronistes de l'època.

Pel que fa referència a la seva música profana, cal citar dues operetes bufes, *Le due parole* (1832) i *Don Eustachio della Castagna* (1838), i l'òpera *La fidanzata corsa* (1846), estrenada, amb gran èxit, al Teatre Principal de Maó. Després de les primeres representacions de la temporada 1846-47, *La fidanzata corsa* es torna a posar en cartell en nombroses ocasions i sempre amb una gran acollida del públic.

Home senzill i de vida exemplar, Benet Andreu rebutja honors i distincions, però el Govern de la nació, per Reial decret del 4 de juliol del 1870, li atorga la Comanda d'Isabel la Catòlica, en senyal de reconeixement al seu talent i dedicació.

La seva mort, esdevinguda a Maó el 14 de gener del 1881, causa un gran impacte a tota la ciutat. El dia 28 de març següent se celebren solemnes exèquies a Santa Maria i, a continuació, s'incorpora el seu retrat a la Galeria de Menorquins Il·lustres de l'Ajuntament de Maó.²

¹ Llibre 21 de baptismes de Maó, p. 40. Arxiu Diocesà de Menorca

² Llibre d'actes any 1881, pàg. 16. U-438. AHM

BENET ANDREU I PONS **1803-1881**

El 3 de abril de 1803 nace en Mahón Benet Andreu Pons. El acta bautismal recoge los siguientes datos: “Dia tres Abril de mil vuyt cent tres jo abaix firmat vicari de la Parroquia de Maho he Baptizat un fill lilegitim de Francesch Andreu y de Margarita Pons conjuges. fonch son Nom Banet, Andreu, los padrins Banet Pons y Margarita Andreu tots de esta parroquia, nat al matex die circa la una de la tarda. Francesch Subirats prevere y Vicari.”³

Desde muy joven siente una gran pasión por la música; pero, a la vez, se le despierta la vocación sacerdotal, de tal manera que comparte los estudios de Teología Dogmática y Moral con los de Composición y Piano.

En 1816 obtiene un beneficio en la parroquia de Santa María de Mahón y en 1822, cuando todavía no tiene veinte años, es nombrado organista de la misma parroquia y maestro de la Escuela Municipal de Canto. En el año 1826, cuatro antes de ser ordenado sacerdote, es nombrado maestro de capilla. Es un cura ejemplar, pero, sobre todo, dedica su vida a la composición -tanto de música sacra, como de música profana-, a la interpretación y a la enseñanza del arte musical.

Plasma sus grandes nociones en esta materia en una serie de obras didácticas, destinadas a sus discípulos: *Elementos de composiciones musicales*, *El canto llano simplificado* o *Método seguro para aprender bien la música y el canto dedicado a la juventud menorquina*. Todas dejan bien patentes los grandes conocimientos técnicos y pedagógicos de Benet Andreu.

Entre su fructífera producción musical de inspiración religiosa, podemos destacar varias misas tanto de gloria, como de réquiem-, algunas para gran orquesta, otros para canto y órgano; un magistral *Miserere*; unos *Improperios para el Oficio de Viernes Santo*; una colección de *Lamentaciones para Semana Santa*; un *Rosario en do mayor*, y unos *Gozos a la Inmaculada Concepción*. Todas las composiciones que estrena Benet Andreu son merecedoras de elogios de las personas asistentes, así como de los cronistas de la época.

En cuanto a su música profana, cabe citar dos operetas bufas, *Le due parole* (1832) y *Don Eustachio della Castagna* (1838), y la ópera *La fidanzata corsa* (1846), estrenada, con gran éxito, en el Teatro Principal de Mahón. Después de las primeras representaciones de la temporada 1846-47, *La fidanzata corsa* se vuelve a poner en cartel en numerosas ocasiones y siempre con una gran acogida del público.

Hombre sencillo y de vida ejemplar, Benet Andreu rechaza honores y distinciones, pero el Gobierno de la nación, por Real Decreto del 4 de julio de 1870, le otorga la Encomienda de Isabel la Católica, en señal de reconocimiento a su talento y dedicación.

Su muerte, acaecida en Maó el 14 de enero de 1881, causa un gran impacto en toda la ciudad. El día 28 de marzo siguiente se celebran solemnes exequias en Santa María y, a continuación, se incorpora su retrato en la Galería de Menorquines Ilustres del Ayuntamiento de Mahón.

---

³ Libro 21 de bautismos de Mahón, p. 40. Arxiu Diocesà de Menorca

BENET ANDREU I PONS 1803-1881

Benet Andreu i Pons was born in Mahon on the 3rd of April 1803. The baptism entry states the following: “On the third day of April of eighteen hundred and three, I the undersigned Priest of the Parish of Mahon, have baptised a legitimate son of Francesch Andreu and of Margarita Pons, spouses. He was given the names of Banet, Andreu, and his godparents were Banet Pons and Margarita Andreu, all from this Parish. He was born on this day at around one o'clock in the afternoon. Francesch Subirats Priest and Curator.”⁴

From an early age, his great passion was music; however, at the same time he felt the religious calling to become a priest. Hence, he studied both dogmatic and moral theology and composition and piano.

In 1816 he received a benefice in Saint Mary's parish in Mahon and in 1822, when he was not yet twenty years old, he was appointed organist of this parish and teacher at the Municipal Singing School. In 1826, four years before he became a priest, he was appointed choirmaster. He was an exemplary clergyman, but above all, he dedicated his life to composition -both of sacramental and profane music-, to interpretation and teaching of the art of music.

He expressed his great ideas on this subject in a series of teaching works designed for his pupils: *Elementos de composición musical*, *El canto llano simplificado* o *Método seguro para aprender bien la música y el canto dedicado a la juventud menorquina*. All his works showed the great technical and teaching knowledge of Benet Andreu.

Among his productive musical work of religious inspiration, we can highlight several masses -both of Gloria and Requiem-, some of them composed for the grand orchestra, and others for singing and organ; a master *Miserere*, some *Improperis* for the Good Friday services; a collection of *Lamentacions* for Easter time; a *Rosari en do major*, and *Goigs a la Immaculada Concepció*. All these compositions were performed for the first time by Benet Andreu and were highly praised by the attending audience, as well as by some reporters of that time.

With regard to his profane music, two comic operettas must be highlighted, *Le due parole* (1832) and *Don Eustachio della Castagna* (1838), and the opera *La fidanzata corsa* (1846), premiered with great success in the Theatre Principal of Mahon. After his first performances of the season 1846-47, *La fidanzata corsa* was performed later several times and always warmly received by the audience.

Benet Andreu was a simple man with an exemplary life and he refused many honours and distinctions, although the Government of the nation, through a Royal Decree on the 4th July 1870, awarded him the Order of Isabel the Catholic, as a sign of recognition to his talent and devotion.

His death, which occurred in Mahon on the 14th January 1881, was a deep shock to the whole town. On the 28th March of the next year, solemn funerals took place in Saint Mary's parish and, afterwards, his portrait was included in the Gallery of Distinguished Minorcan Citizens of the Town Hall of Mahon.⁵

⁴ Book of baptisms of Mahon num. 21, p. 40. Diocesan archive.

⁵ Book of minutes 1881, page 16. U-427. AHM